

ЧОРНОБИЛЬСЬКА КАТАСТРОФА 1986

**Презентацію підготував здобувач вищої освіти
спеціальності А4 Середня освіта. Історія**

Прокопчук Мирослав

26 КВІТНЯ

26 квітня 1986 року о 01:23 на четвертому енергоблоці Чорнобильської АЕС сталися два потужні вибухи, які повністю зруйнували реактор

Унаслідок аварії в довкілля було викинуто значну кількість радіоактивних речовин, що спричинило масштабне радіоактивне забруднення

Ця подія стала найбільшою техногенною катастрофою в історії атомної енергетики та призвела до евакуації населення з міст Чорнобиль і Прип'ять

**На момент аварії Чорнобильська АЕС
була однією з найбільших атомних
електростанцій СРСР**

**У ніч на 26 квітня на четвертому
енергоблоці проводився експеримент із
перевірки роботи турбогенератора в
умовах аварійного відключення
електроенергії**

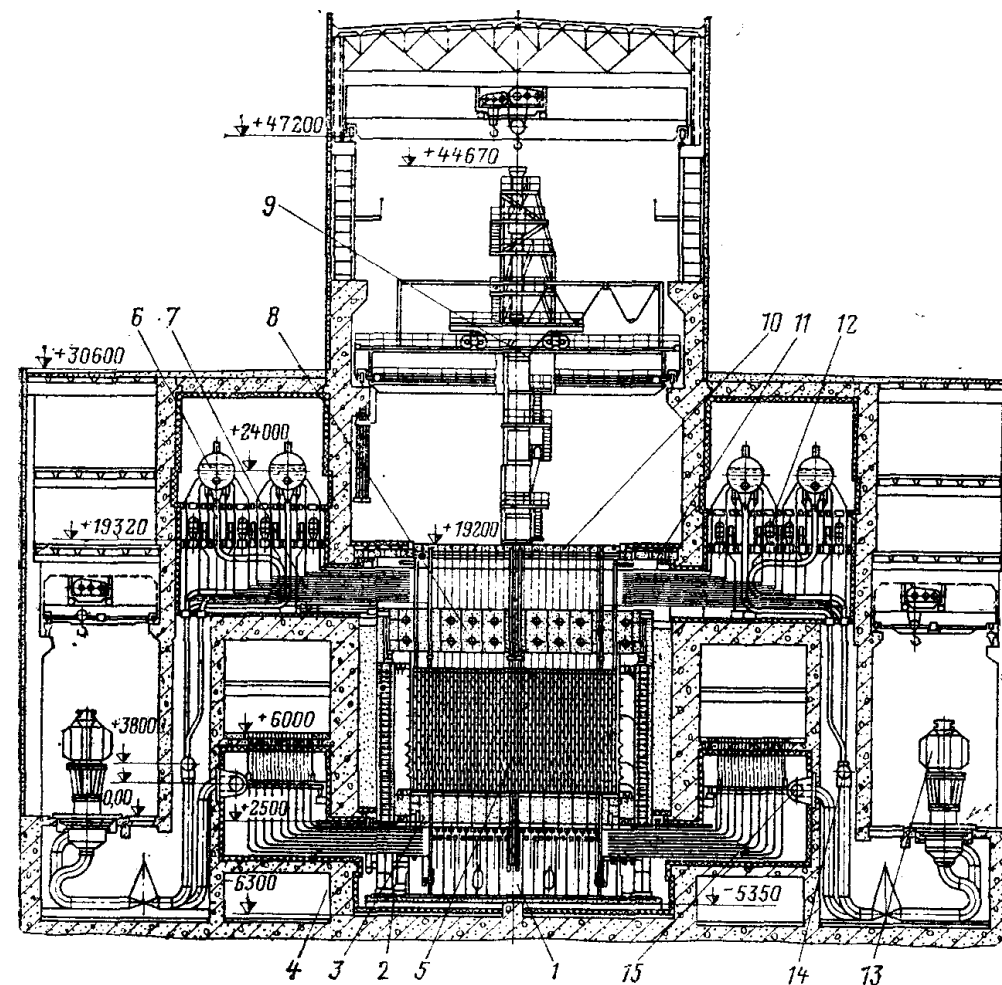
**Під час підготовки до експерименту
було допущено низку порушень
регламенту, що створило передумови
для розвитку аварійної ситуації**

ПРИЧИНИ АВАРІЇ

Причинами аварії на четвертому енергоблоці Чорнобильської АЕС стало поєднання технічних і людських факторів:

- **Порушення регламенту експерименту** - під час випробування було вимкнено частину систем безпеки, що суперечило встановленим правилам
- **Помилки персоналу** - оператори працювали в умовах нестабільного режиму реактора та допустили дії, які призвели до різкого зростання потужності
- **Конструкційні особливості реактора РБМК** - реактор мав недоліки, через які в нестабільному режимі його потужність могла різко і неконтрольовано зростати

ПІСЛЯ АВАРІЇ

Керівництво та персонал станції намагалися стабілізувати ситуацію та ліквідувати наслідки вибуху

У перші години після катастрофи не було повного розуміння масштабів аварії, що ускладнювало прийняття ефективних рішень

До гасіння пожежі та ліквідації наслідків були залучені пожежники та працівники станції, які діяли в умовах підвищеної радіації

Основні зусилля були спрямовані на гасіння пожежі та запобігання подальшому поширенню аварії на інші енергоблоки

ВИКИД РАДІАЦІЇ

Одразу після вибуху радіоактивна хмара піднялась на висоту до 10 кілометрів і почала рухатись на захід. Протягом наступних десяти днів реактор продовжував викидати в атмосферу десятки мільйонів одиниць активності на добу, фахівці називають цей час активною стадією аварії

У перші години на місці аварії навіть не знали реальних рівнів радіації - прилади вийшли з ладу або були недоступні через завали. Рятувальники без захисту намагались охолодити реактор водою, не розуміючи, що він вже повністю зруйнований. Жителі сусіднього міста Прип'ять у цей час спокійно гуляли вулицями разом із дітьми і навіть не підозрювали, що отримують смертельні дози опромінення

ЕВАКУАЦІЯ ПРИП'ЯТІ

Евакуація міста Прип'ять розпочалася лише через 36 годин після вибуху, що призвело до додаткового опромінення населення

Оскільки жителів запевнили, що евакуація є тимчасовою, більшість з них не брала особисті речі та майно, сприймаючи це як додаткові вихідні.

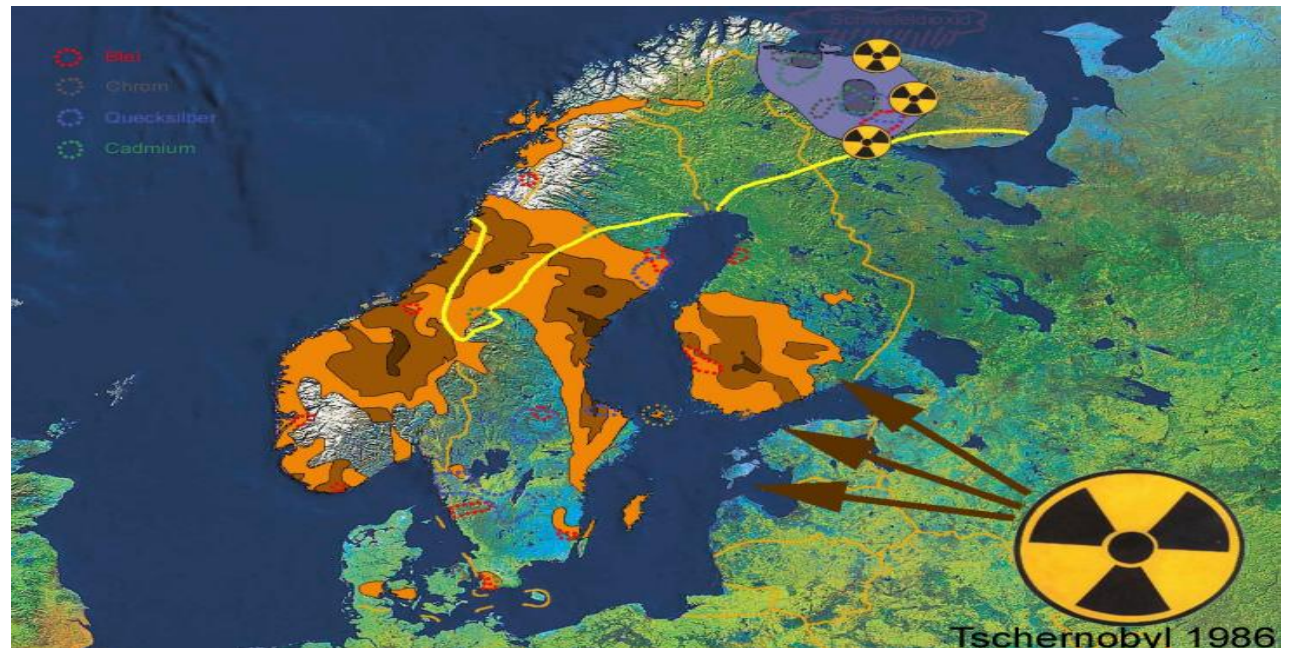

ПОШИРЕННЯ РАДІАЦІЇ

Поки радіоактивна хмара непомітно рухалась на захід, радянська влада мовчала. Перше офіційне повідомлення про аварію з'явилося лише через 36 годин після вибуху. У Києві та інших містах проводились святкові демонстрації, люди нічого не знали.

Вранці 28 квітня на шведській атомній станції Форсмарк, за 1100 кілометрів від Чорнобиля, спрацювали сирени, прилади зафіксували радіоактивні частинки в повітрі. Спочатку шведи не розуміли, звідки вони. Провівши аналіз, науковці встановили джерело - Чорнобильська АЕС. Уряд Швеції надіслав Кремлю офіційний запит.

Під тиском європейських політиків і преси радянське керівництво було змушене визнати катастрофу - але лише кількома рядками офіційного повідомлення, яке приховувало реальні масштаби трагедії. Тим часом іноземним журналістам у Києві активно перешкождали збирати інформацію.

ЛІКВІДАТОРИ

До місця катастрофи почали з'їжджатися фахівці, військові та резервісти з усього СРСР - всіх їх згодом назвуть ліквідаторами. Загалом у роботах 1986–1987 років взяли участь близько 240 000 осіб, а за всі роки - близько 600 000

Багато з них навіть не знали, наскільки небезпечна їхня робота. Деякі працювали без респіраторів, а захисний одяг змінювали лише раз на тиждень. Ліквідатори працювали позмінно: хто набрав максимально допустиму дозу радіації - виїжджав, на його місце приїжджав інший

Більше тридцяти пожежників і ліквідаторів, які гасили реактор у перші години після вибуху, згодом померли від променевої хвороби

НАСЛІДКИ АВАРІЇ

Радіоактивне забруднення охопило сотні тисяч квадратних кілометрів, а мільйони людей зазнали впливу опромінення. Загалом в Україні забрудненими стали понад 2 000 населених пунктів із населенням близько 2,6 мільйона осіб

Серед людей, які виконували аварійні роботи на четвертому енергоблоці, зафіксували 134 випадки гострої променевої хвороби. Найпоширенішими захворюваннями серед постраждалих стали хвороби серцево-судинної системи та онкологія, зокрема рак щитоподібної залози, лейкемія, які можуть розвиватися ще десятиліттями після опромінення

Окремим наслідком став психологічний удар: люди жили зі страхом невідомості, багато хто був змушений залишити рідні місця, і цей стрес також забирав здоров'я та роки життя. Міста Прип'ять і Чорнобиль спорожніли за лічені дні - і так і залишились містами-привидами, де час зупинився у квітні 1986 року

Чорнобиль став не лише екологічною, а й потужною політичною катастрофою - замовчування правди та зневага до людського життя підірвали довіру до радянської системи і стали одним із каталізаторів розпаду СРСР.

ВИСНОВОК

Чорнобильська катастрофа - це не просто технічна аварія. Це трагедія, яка показала, наскільки небезпечною може бути брехня влади: поки СРСР мовчав, люди гуляли вулицями зараженого міста - радіація вже накривала цілий континент

Тисячі ліквідаторів віддали здоров'я і життя, щоб зупинити те, що не мало статися. Мільйони людей досі живуть із наслідками тієї ночі 26 квітня 1986 року

Чорнобиль навчив світ одного: деякі помилки не мають права на повторення

ПАМ'ЯТАЄМО

26.04.1986